

200707844/1.

Datum uitspraak: 17 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/38899 van de rechtbank 's-Gravenhage
van 2 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 oktober 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 november 2007, verzonden op 6 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste en tweede grief klaagt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de termijn tussen de melding asiel aan te willen vragen en de datum waarop daartoe daadwerkelijk kan worden overgegaan, niet zo onredelijk lang is dat de staatssecretaris om die reden een gebrek aan voortvarendheid kan worden verweten, en dat de rechtbank daarbij ten onrechte uitdrukkelijk laat meewegen dat artikel 59, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) de duur van de bewaring begrenst en de staatssecretaris heeft toegezegd de in die bepaling genoemde termijn reeds te doen aanvangen op het moment dat de vreemdeling meldt asiel te willen aanvragen, teneinde hem in dat opzicht niet in zijn belangen te schaden. Appellant betoogt, samengevat weergegeven, dat de rechtbank door aldus te overwegen niet heeft onderkend dat de staatssecretaris ter zitting onweersproken heeft gelaten dat uit het dossier niet blijkt van enige activiteit strekkende tot, althans ter voorbereiding van, de uitzetting van appellant. Voorts laat artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 onverlet dat de staatssecretaris met voortvarendheid aan de uitzetting dient te werken, hetgeen betekent dat de staatssecretaris hem met voortvarendheid een asielaanvraag had moeten laten indienen, aldus appellant.

2.2. Dat appellant te kennen heeft gegeven dat hij een asielaanvraag wil indienen, doet niet af aan de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris om het onderzoek nodig voor de uitzetting zo spoedig mogelijk te starten, met dien verstande dat uitzettingshandelingen waarbij contact moet worden gelegd met de autoriteiten van het vermoedelijke land van herkomst, in beginsel achterwege dienen te blijven. Daarom kon van de staatssecretaris worden verlangd dat hij appellant zo spoedig mogelijk nadat deze de wil daartoe kenbaar had gemaakt, in de gelegenheid had gesteld een asielaanvraag in te dienen. Nu is gebleken dat appellant voorafgaand aan de

inbewaringstelling op 10 oktober 2007 uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen, doch de staatssecretaris hem daartoe eerst op 2 november 2007 daadwerkelijk in de gelegenheid zou stellen en, in afwachting daarvan, ten tijde van de behandeling ter zitting van de rechtbank op 26 oktober 2007 geen uitzettingshandelingen had verricht, is de rechtbank ten onrechte tot het oordeel gekomen dat de staatssecretaris met voldoende voortvarendheid aan de uitzetting van appellant heeft gewerkt.

De grieven slagen.

2.3. De grieven 3 en 4 hebben geen zelfstandige betekenis en behoeven derhalve geen bespreking.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling ten aanzien van het beroep van appellant, voor zover daarop na het hiervoor overwogene nog moet worden beslist, als volgt.

2.5. Nu appellant reeds voorafgaand aan de inbewaringstelling te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen, doch de staatssecretaris vervolgens geen enkele actie heeft ondernomen om de duur van de bewaring beperkt te houden en evenmin is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan de voortdurende van de bewaring niettemin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten, moet de opgelegde maatregel van bewaring van meet af aan onrechtmatig worden geoordeeld.

2.6. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop deze betrekking hebben, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.7. Gelet op overweging 2.5. zal de Afdeling het beroep van appellant tegen het besluit van 10 oktober 2007 gegrond verklaren.

De aan appellant opgelegde maatregel van bewaring is op 20 november 2007 opgeheven. Aan hem wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 10 oktober 2007 tot 20 november 2007, de dag waarop de inbewaringstelling van appellant is opgeheven.

2.8. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 2 november 2007 in zaak nr. 07/38899;
- III. verklaart het door appellant bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. veroordeelt de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) om aan appellant bij wijze van schadevergoeding € 2.920,00 (zegge: tweeduizend negenhonderdtwintig euro) te betalen;
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de Secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

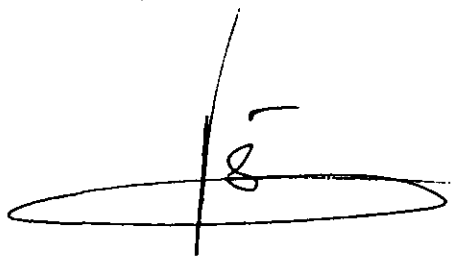
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 december 2007

53-551.

Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small 'S' to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M110-A Maatregel van hewaringV-nummer :
IND-nummer :

Plekadvocaat :

Tel: _____

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(s)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Irak
Nationaliteit : Iraakse

IND lokatie:		
Dossiernr:	070.11.0027	
Uitd ontvangstdatum:	11 OKT 2007	
Brieftnr:		
NO ontvangstdatum:	11 OKT 2007	
Registratie in naam mrv:		unit:
invoer naam mrv:		unit:
controle datum:		unit:

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000;
() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- () het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
- () verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 - () veroordeeld is terzake misdrijf
 - () ongewenst verklaard is
 - (X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
 - () zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
 - () zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 - () gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
 - () zich bedient van een of meerdere aliasen
 - (X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 - () eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
 - (X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
 - () overige reden(en):
- () wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Schiphol

Datum: 10-10-2007 Tijd: 14:50 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

A.J. Goedhart,
adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening: _____

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

070 3813494

11

Rechtbank 's-Gravenhage

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSpraak

ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht
beroep vrijheidsontnemende maatregel

Reg.nr : AWB 07/38899 VRONTN

Inzake : V-nummer , thans verblijvende
op de detentieboot Reno te Rotterdam, hierna te noemen de
vreemdeling,
gemachtigde mr. F. Fonville, advocaat te Haarlem,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
drs. I.C.M. van der Veen, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 12 oktober 2007 heeft de vreemdeling een beroepschrift ingediend bij de rechtbank. In het beroepschrift is tevens verzocht om schadevergoeding.

2. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 26 oktober 2007. De vreemdeling is aldaar verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig A.S.M. Hamawandi, tolk in de Arabische taal.

II. OVERWEGINGEN

1. De vreemdeling heeft gesteld te zijn geboren op en de Iraakse nationaliteit te hebben. Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerder van 10 oktober 2007 waarbij de vreemdeling de vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd.

2. Verweerder heeft de vreemdeling krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet (Vw) 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring gesteld. Verweerder heeft het ernstige vermoeden dat de vreemdeling zich aan uitzetting zal onttrekken gebaseerd op de volgende gronden. De vreemdeling is niet in het bezit van een geldig identiteitsbewijs, beschikt niet over voldoende middelen van bestaan en heeft geen vaste woon- of verblijfplaats.

070 3813494

Reg. Nr. AWB 07/38899 VRONTN

2

3. De vreemdeling heeft ter zitting aangevoerd dat verweerder de gronden 'geen vaste woon- of verblijfplaats' en 'het niet beschikken over voldoende middelen van bestaan' heeft gecreëerd om de vreemdeling in bewaring te stellen in plaats van hem toe te staan de opvang in te gaan en voorts dat de resterende grond 'het niet beschikken over een identiteitspapier' blijkens de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 1 mei 2002 (JV 2002.205) onvoldoende is om de onderhavige maatregel te dragen. Verder stelt de vreemdeling zich op het standpunt dat verweerder onvoldoende voortvarend te werk gaat, nu hij al op 10 oktober 2007 heeft aangegeven dat hij asiel wenst in te dienen, maar pas op 2 november 2007 hiervoor in de gelegenheid wordt gesteld. Op grond hiervan dient de bewaring onrechtmatig te worden geacht en dient deze te worden opgeheven.

4. Verweerder heeft hetgeen is aangevoerd gemotiveerd weersproken.

5. Er is geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring in strijd is met de Vw 2000, dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. Daartoe overweegt de rechtbank het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde zulks vordert, met het oog op de uitzetting, de vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, aanhef en onder f, g en h, van deze wet in bewaring worden gesteld. Volgens paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000, voor zover thans van belang, dient het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk te geschieden. Het kan hierbij gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen of ingediend hebben en waarvan bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of andere gronden genoemd in A6/5.3.3.1 aangenomen kan worden dat zij zich aan de eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken. Ook kan het voorkomen dat een vreemdeling eerst nadat hij in bewaring is gesteld een asielaanvraag indient. In beide gevallen zal aan de hand van de daarbij bekend geworden feiten en omstandigheden, bijvoorbeeld in het nader gehoor, een concrete afweging gemaakt moeten worden met betrekking tot het toepassen van de maatregel in relatie tot de asielaanvraag.

Vast staat dat voor de inbewaringstelling gronden aanwezig zijn. Ter beoordeling staat of oplegging van de maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Gelet op de bewaringsgronden, gezien in samenhang met hetgeen de vreemdeling tijdens het gehoor tijdens de ophouding en het gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling tegenover de verbalisanten heeft verklaard, namelijk dat hij via Jordanië en Syrië en vervolgens met een vliegtuig uit een voor hem onbekend land (Griekenland) naar Nederland is gevlogen en dat hij iemand 14.000 dollar heeft moeten betalen zodat hij zonder documenten aan boord van een vliegtuig kwam, alsmede de omstandigheid dat hij na aankomst in Griekenland niet bij de autoriteiten te

070 3813494

Reg. Nr. AWB 07/38899 VRONTN

3

kennen heeft gegeven een asielverzoek te willen indienen, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de met de bewaring gediende belangen zwaarder moeten wegen dan het belang van de vreemdeling om zijn asielverzoek in vrijheid te mogen afwachten. Gelet op het vorenstaande behoeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet het risico te aanvaarden dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken zodra zijn uitzetting in zicht komt.

Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat de termijn van zes weken ingevolge artikel 59, vierde lid, Vw 2000 aanvangt op het moment dat de vreemdeling heeft gemeld dat hij asiel wenst aan te vragen. Voorts heeft verweerder te kennen gegeven dat de datum voor de aanvang van de zogeheten 48-uurs asielprocedure bepaald is op 2 november 2007.

De rechtbank overweegt dat de in artikel 59, vierde lid, Vw 2000 genoemde termijn eerst begint te lopen op de dag waarop de aanvraag door het bestuursorgaan is ontvangen. Hiertoe verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) d.d. 2 december 2004 (JV 2005,51).

De rechtbank is van oordeel dat de termijn tussen de melding asiel aan te willen vragen en de datum waarop daartoe daadwerkelijk kan worden overgegaan niet zo onredelijk lang is dat verweerder om die reden een gebrek aan voortvarendheid kan worden verweten. Daarbij laat de rechtbank uitdrukkelijk meewegen dat artikel 59, vierde lid, Vw 2000 de duur van de bewaring begrenst, alsmede de toezegging van verweerder om in de uitvoering van het beleid met betrekking tot dergelijke asielaanvragen de genoemde zes weken termijn reeds feitelijk te doen aanvangen op het moment dat de vreemdeling meldt asiel te willen aanvragen teneinde de vreemdeling in dat opzicht niet in zijn belangen te schaden.

6. Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen grond voor het toekennen van schadevergoeding.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

070 3313494

Reg. Nr. AWB 07/38899 VRONTN

4

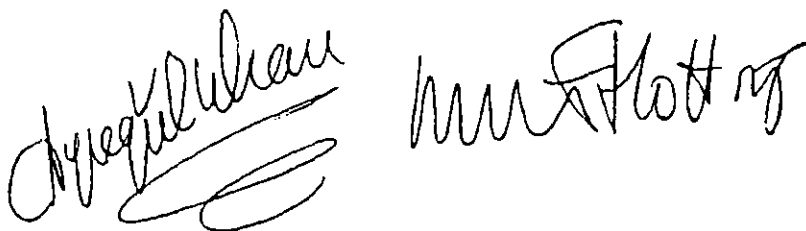
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. M.M.F. Holtrop en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 2 november 2007, in tegenwoordigheid van de griffier.

RECHTSMIDDEL

Krachtens artikel 95 Vw 2000 staat tegen deze uitspraak voor partijen hoger beroep open.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

06 NOV. 2007

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

ADVOCATEN

POSTBUS 5292 | 2000 NB HAARLEM

Aan de Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 NOV 2007	
ZAAKNR.	V37/144
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Haarlem, 10 november 2007

Inzake: 1795

HOGER BEROEPSCHRIFT

HEG heer,

Namens mijn cliënt, geboren te (Irak) op , thans
verblijvende te Rotterdam, in de Detentieboot, aldaar gelegen nabij de
hierna te noemen appellant, die mij bepaaldelijk daartoe volmachtigde, stel ik hierbij beroep
in tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag d.d. 2 november 2006, verzonden op 6
november 2006, als onder nummer AWB 07/38899 gewezen tussen de Staatssecretaris van
Justitie als verweerder en appellant als eiser, bij welke uitspraak het eerder namens appellant
ingestelde beroep tegen de te zijnen aanzien namens verweerder genomen maatregel van
vreemdelingenbewaring, ongegrond is verklaard. Appellant kijkt ten deze domicilie te
Haarlem, aan de Kleine Houtstraat 134, ten kantore van ondergetekende. Een kopie van de
uitspraak wordt hierbij overgelegd. Appellant kan zich met die uitspraak niet verenigen en
voert daartoe het volgende aan.

Grief 1

Ten onrechte overwoog de rechtbank in r.o. 5

*"De rechtbank is van oordeel dat de termijn tussen de melding asiel aan te willen
vragen en de datum waarop daartoe daadwerkelijk kan worden overgegaan niet zo
onredelijk lang is dat verweerder om die reden een gebrek aan voortvarendheid kan
worden verweten."*

Toelichting

Zoals de rechtbank terecht overwoog heeft cliënt (vooralgaand aan zijn inbewaringstelling) op
10 oktober 2007 aangegeven een asielaanvraag te willen indienen. Evenzeer terecht overwoog
de rechtbank dat cliënt eerst op 2 november 2007 daartoe in staat gesteld wordt. In het licht

Kleine Houtstraat 134
2011 GS Haarlem
Telefoon 023 53 11 061
Fax 023 53 25 033

van deze vaststellingen is het oordeel van de rechtbank, dat verweerder niet onvoldoende voortvarendheid kan worden verweten, onbegrijpelijk, althans onjuist. In dit verband merk ik op dat verweerder ter zitting in primo onweersproken heeft gelaten eisers, door verwijzing naar het dossier onderbouwde, stelling, dat niet is gebleken van enige activiteit strekkende tot althans ter voorbereiding van de uitzetting van appellant.

Grief 2

Ten onrechte overwoog de rechtbank in r.o. 5

"Daarbij laat de rechtbank uitdrukkelijk meewegen dat artikel 59, vierde lid, Vw 2000 de duur van de bewaring begrenst, alsmede de toezegging van verweerder om in de uitvoering van het beleid met betrekking tot dergelijke asielaanvragen de genoemde termijn reeds feitelijk te doen aanvangen op het moment dat de vreemdeling meldt asiel te willen aanvragen teneinde de vreemdeling in dat opzicht niet in zijn belangen te schaden."

Toelichting

Het gestelde in artikel 59, vierde lid, Vw neemt niet weg dat verweerder met de vereiste voortvarendheid aan de uitzetting dient te werken, temeer nu de vrijheidsbeneming van eiser was gebaseerd op het gestelde in artikel 59, eerste lid, onder a, Vw. Tot die werkzaamheden behoort ook om appellant met de vereiste voortvarendheid in staat te stellen daadwerkelijk een asielaanvraag in te dienen teneinde de betrokkene, na de kennelijk voorziene afwijzing van zijn aanvraag, zonder verwijl uit Nederland te kunnen verwijderen. Appellant is in deze volledig van verweerder afhankelijk.

Grief 3

Ten onrechte overwoog de rechtbank in r.o. 6

"Het beroep is derhalve ongegrond."

Toelichting

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis. Verwezen wordt naar het gestelde in de grieven 1 en 2.

Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

Toelichting

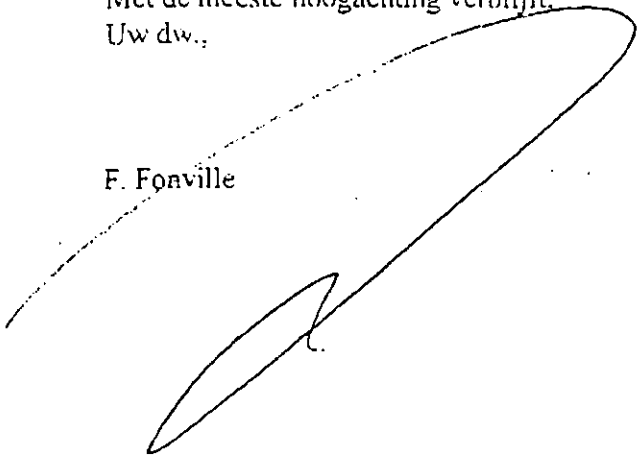
Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis. Verwezen wordt naar de grieven 1 tot en met 3.

Gezien het vorenstaande verzoek ik U de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en appellants beroep alsnog gegrond te verklaren.

Kopie dezes zond ik aan verweerder.

Met de meeste hoogachting verblijft,
Uw dw.,

F. Fonville

A large, stylized handwritten signature in black ink, starting with a long horizontal stroke that curves upwards and then loops back down to the left, ending with a small flourish.